Ч. 20. Четвер 9 лютого (27 січня) 1911. Рік XXI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана 9 і в ц.к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К—·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Рада державна. — З делеґаций.

В дальшім ході вчерашного засїданя палати послів ухвалено по переведеній дискусиї закон о заборові нічної працї женщин по фабриках.

По ухваленю того закона розпочали ся наради над законом о похатництві. Промовляв насамперед справоздавець пос. Штурм, відтак п. Офнер, котрий поборював предложенє, яке не лиш позбавлює богато родин зарібку, але не лежить також в інтересї промислу, бо похатна торговля виказує річний оборот 70 мілїонів. Пп. Ґлекнер і Фостерер заявили ся за законом, позаяк похатна торговля виходить на шкоду промисловцїв і ремісників. — Сионїст п. Малер гадає, що нїяке предложенє не противить ся так засадї цивілїзациї і не є висловом так безоглядного самолюбства, як іменно той закон о похатництві. Говоренє, що похатна торговля робить надто великі шкоди купцям і промисловцям, цілковито неоправдані.

В часї промови п. Малера прийшло до живої перепалки між пп. Шмідтом, Малїком з християньско-суспільного сторонництва, а п. Малером. В часї суперечки п. Малїк ударив Малера в груди. Президент візвав всїх тих трех послів до порядку.

Відтак перервано дискусию над предложенєм і приступлено до дальшої дискусиї над наглячим внесенєм п. Фресля о внесеню податку від мяса. По промовах кількох бесїдників дискусию перервано і засїданє відложено до нинї.

При кінци засїданя внесено між иншими три інтерпеляциї в справі подій на краківскім унїверситетї. Інтерпеляциї поставили: пос. др. Лазарский іменем польского Кола, п. Дашиньский і п. о.Ржешудко.

П. Мінїстер війни ґен. Шенайх виголосив у войсковій комісиї австрийскої а відтак угорскої делеґациї довшу промову, в котрій дав поясненя нової реформи в австро-угорскій армії. Бесїдник свердив, що теперішні домаганя войскової адміністрациї то вислід довголїтного застою в армії. Тепер біжучі більші видатки виносять 120 мілїонів, одноразові 335 мілїонів; а що обосторонні правительства для виеквіпованя армії і фльоти вставили в буджет лише 100 мілїонів, а на одноразові видатки також 100 мілїонів і то на 5 лїт, а по рік 1915 не могли обняти нїякого зобовязаня, предложенє треба було переробити та обмежити ся лише до найпотрібнїйших видатків. Більші видатки по 1912 р. не входять в рахунок. Тому що войскові реформи аж від жовтня 1911 р. будуть могли розпочати ся, кредит на побільшене континґенту буде вставлений аж в 1012 р. Первістні наміри що до 100-мілїонової звишки занехано, а управа армії рішила ся розложити їх на два роки замість на 5, так що на 1911 р. припаде 16·1 мілїона, а на слїдуючі решта. Переведенє дволїтної войскової служби вимагає в біжучих випадках 64·8 мілїонів корон, в одноразових 74·9 мілїонів корон. В часї 5 лїт будуть заспокоєні з того 44·2 мілїонів біжучих, а 38·5 в одноразових видатках, так що по 1915 р. останутъ незаспокоєні 20·7 мілїонів в біжучих 36·4 мілїонів в одноразових видатках. Наведені цифри виказують виразно, що первістні домаганя на войскові реформи та виеквіпованє і сконсолїдованє армії зредуковано. Задержана квота представляє ся як minimum, конечне до тої акциї.

Опісля мінїстер війни обговорював новий войсковий закон і ствердив, що нові формациї будуть творені лише в мінїмальних розмірах, а підвисшенє континґенту рекрута, що стоїть в звязи з дволїтною службою, буде ужите до упорядкованя зредукованого стану теперішних формаций. Що до самого войскового закона мінїстер не може говорити про те подрібно, бо се належить до обох законодатних тїл. З огля-

---

15)

ВУЙКО БЕРНАК.

З анґлїйского — Р. Конана Дойлє.

(Дальше).

В тім часї проводив Наполеон ночи звичайно в селї Тур де Брік, положенім кілька миль дальше в глубину краю; але за дня перебував найчастїйше в таборі та нараджував ся з своїми ґенералами. Мінїстри і ґенерали приходили до него і складали єму рапорти та відбирали прикази. Для тих нарад вибудовано окремий дім, що обнимав одну одиноку, дуже велику салю. Павільон, який ми бачили з вершка горбка, служив за ждальню, в котрій збирали ся ті, що старали ся о авдиенцию. Перед дверми павільону стояв на вартї відділ ґренадиєрів, коли Наполеон був присутний. Мій товариш віскочив з коня і велів менї також зсїсти. Відтак один із службових офіцирів записав собі наші назвища і зложив після припису рапорт ґенералови. То був ґенерал Дірок, високий, худий, сороклїтний мужчина з холодним і спокійним поведенєм. Глядів дуже недовірчиво.

— Чи ви пан Люї де Ляваль? — спитав усьміхаючись вимушено.

Я поклонив ся.

— Цїсар дожидає вас. Можете відійти, пане поручнику.

— Я під личною одвічальностию маю доставити того чоловіка, пане ґенерале.

— То ходіть разом, коли хочете.

Ми вступили до великої салї, де вздовж стїн стояли прості деревляні лавки. Більше не було там нїякої обстави. Громада офіцирів ріжного оружия між ними й маринарі, сидїли довкола, другі стояли громадками і розмовляли притишеним голосом. В противлежній стїнї були двері, що вели до салї нарад цїсаря. Від часу до часу підходив до них один офіцир в ґалевім мундурі і тихо дотикав ся їх нїгтем. Сейчас двері отвирали ся, аби перепустити того, хто хотїв увійти і знов тихо замикали ся за ним. Военного настрою зовсїм не було тут видко. Обівав мене радше двірский воздух, якась почесть і торжественність, що не конче достроювали ся до тих суворих вояків і моряків. Близькість цїсаря вливала, здавалось, у всїх якусь боязнь.

— Не журіть ся, пане де Ляваль — сказав мій товариш — вас жде добре приняте.

— З чого ви так здогадуєте ся?

— З поведеня ґенерала Дірока. Коли цїсар добре для вас настроєний, тодї усьміхає ся до вас кождий, аж до онтого льокая в червонооксамітній лївреї. Але коли на вас гнїває ся, то єго гнїв відбиває ся на всїх лицях. Навіть помивач єго начиня буде на вас глядїти вовком. А найгірше при тім, що нїколи не знаєте, длячого ви нинї в ласцї, а завтра попадаєте в неласку. Тому не завидую навіть Талейрандови єго становища, помимо єго палати при улици сьв. Фльорентина і соток тисяч, які побирає що року. Волю я їздити на моїм швидкім кони і лишити ся при моїй шкадроні.

Коли я ще завдавав собі в гадцї питанє, чи привіт Дірока справдї віщує менї так добре принятє у цїсаря, підійшов до мене молодий чоловік в сьвітлім унїформі. Помимо зовсїм зміненої одежи пізнав я в нїм сейчас ґенерала Савары, що доводив нинїшної ночи виправою.

— Пане де Ляваль — сказав, потрясаючи сильно моєю рукою — ви певно чули о тім, що той Туссак утїк нам. Властиво обламу робили ми тільки на него, бо той другий то зовсїм не небезпечний маняк. Але маю надію, що зловимо єго иншим разом, а до того часу будемо пильно берегти цїсаря. Того Туссака не можна справдї легковажити!

Я чув в души ще доси гнет єго сильного пальця на моїй шиї.

— Він дуже небезпечний — відповів я.

— Цїсар вскорі вас прийме — говорив ґенерал Савары дальше. — Він нинї дуже занятий, але поручив менї, аби вас записати до авдиенциї.

— Ви робите поступи — шепнув менї Жерар — неодин богато дав би за то, аби до него Савары так приязно промовив. Маєте щастє у цїсаря. Ну, друже, тепер іде сюди навіть сам Талейран!

Широкоплечий, може пятьдесятьлїтний мужчина, опираючи ся на палици з срібною ручкою, наближав ся поволи до нас, налягаючи на ногу. Сильно наперед похилена стать в простій чорній одежи різко відбивала від хороших і блискучих золотом унїформів офіцирів.

ду на численні запити делеґатів, не пересуджуючи ухвалам обох палат, мінїстер хоче коротко поінформувати делеґатів в тій справі. Новий проект опирає ся на войсковім законі з 1889 р. Передовсім скорочує він презенцийну службу в переважній части армії на два роки. В кавалериї і кінній артилериї час служби лишає ся незмінений. Тим, що будуть довше служити ніж два роки, буде признана рекомпенсата скороченем числа і треваня вправ.

Що-до інституциї однорічних добровольців то з виїмком знесеня т. зв. іспиту інтеліґенциї не будуть заведені ніякі обмеженя. Особливше значінє має новий закон через розширенє права на перенесенє до доповняючої резерви, особливо для тих, що удержують родини. Також відкладанє презенцийної служби у випадках, заслугуючих на увзгляднене, буде можливе до 24. року житя. Відкладанє служби однорічних добровольців у специяльних випадках буде допускати ся навіть поза 24. рік житя.

При дволітній службі проектує ся для тих, що служать два роки, заведенє чотирох войскових вправ — разом 14 тижднів (тепер 16 тижднів). Для тих, що вислужать три роки, буде загалом 11 тижднів вправ, для тих, що служити будуть 4 роки, як в маринарці, не буде взагалі вправ. Ніякі вправи не повинні сягати поза 28-ий рік житя а більше як одні вправи в роцї не допускає ся. Полекші у войскових вправах признає ся також тим, що вже перед войсковою службою викажуть ся образованем в стріляню. Дальшою новиною буде скасованє льосованя з его теперішними консеквенциями. Льосувати ся буде дальше, але лише для означеня ліст ставленя, бо приділюванє надкомплетових до доповняючої резерви буде відбувати ся лише на підставі управнень, випливаючих з родинних і господарских відносин а також з фахового образованя. Притім буде розширена компетенция мінїстра краєвої оборони в обсязї войскових полекш.

Вкінци мінїстер війни пояснив справу збільшених коштів дволїтної войскової служби. Як би ц. і к. армію оперти на трилїтній службі, то континґент рекрута треба би підвисшити на 130.000 мужа, при дволїтній службі континґент рекрута мусить виносити 159.000. В обох випадках видатки мусять побільнити ся. Однак він мусів з'обовязати ся перед мінїстрами скарбу обох правительств, що збільшені видатки до 1915 р. буде покривати з признаних буджетових підвишок а від 1911 р. не буде ся робити у войскових видатках ніяких переступлень без згоди обох мінїстрів скарбу.

Новинки.

Львів, дня 8-го лютого 1911

— **Є. Е. п. Намістник** др. Михаіл Бобржиньский вернув вчера вечером з Відня до Львова.

— **Затверджене вибору.** Wien. Ztg. доносить: П. Мінїстер торговлї затвердив вибір Самуіла Горовіца на презеса а Леопольда Бачевского на віцепрезеса львівскої палати торговельної.

— **Катастрофа на зелізници.** З Кракова наспіла нинї така вість: Поїзд поспішний ч. 2 приїзджаючий зі Львова до Кракова о 6 год. 49 мін. рано, наїхав нинї рано около 5 год. межи Ропчицями а Дембіцою на поїзд товаровий ч. 290. Після телеґрафічного повідомленя погиб 1 кондуктор поїзду товарового, а кількох кондукторів єсть покалїчених. З подорожних не потерпів нїхто нїчого В справі сій доносить Дирекция зелїзниць державних:

В наслїдок стовку поїздів поспішного ч. 2 і товарового сеї ночи межи Ропчицями а Дембіцою і затарасованя обох шляхів, полученє зелїзниче з Краковом єсть хвилево перерванє. Послїдний поїзд з Кракова ч. 19 надійшов нинї рано о 7 год. 37 мін. Віденьский поїзд поспішний надійде до Львова мабуть аж около год. пів до 2.

— **З зелїзниці.** З причини заметелї снїгової і надзвичайних морозів здержує ся з днем 8 с. м. припускально на 48 годин приймане всяких посилок з виїмкою поспішних посилок, живих зьвірят, артикулів поживи і таких що легко псують ся до всїх стаций на шляху Львів-Підволочиска, дальше до стациї Львів і Львів транзіто, крім посилок возових до стациї Комарно-Бучали.

З причини заметелий снїгових здержано аж до відкликаня загальний рух на шляхах Коломия-Печенїжин і Надвірняньске передмісте-Шепарівцї-Княждвір коломийских зелїзниць льокальних.

— **Товариство „Просьвіта" в українськім селї.** В грудни мин. року відбуло ся торжественне посьвяченє дому „Просьвіти" в Мануйлівцї в Катеринославщинї. Сам факт що селяни і сїльскі робітники відчули потребу просьвітного огнища, вказує, що українский нарід відчуває потребу просьвіти на рідній мові. Послїдне число „Дніпрових Хвиль" двотиждневника, що від нового року зачав виходити в Катеринославі, широко описує заходи місцевих селян і катеринославскої філії „Просьвіти" коло основаня „Просьвіти" в Мануйлівцї. Філїю „Просьвіти" основано там в 1907 роцї, а відтак приступлено до будовя власної хати. Заходами д. Сторубеля, першого голови читальнї, громада відступила площу під читальню. Член катеринославскої філії „Просьвіти", інж. Іван Труба, виготовив пляни будинку в українськім стилю, а комітет роздобував тимчасом гроші. На початок мали всего 350 рублїв, значить десяту часть потрібних гроший. Жертв не було, хоч розписано усюди листи, але мануйлівскі просьвітяни не зневірили ся і позичили гроші на особисте ризико, а в лїсї взяли материял на кредит. Рівночасно заняв ся виділ бібліотекою, яка числить поверх 500 цінних книжок. Відкрите своєї хати „Просьвіти" сьвяткували Мануйлівцї дуже торжественно, крім церковної молебнї і горячої промови батюшки витали нове Товариство делегати катеринославскої філії, делеґати українського студенства в Варшаві і ин. Наспіло також богато привітних письм і телеґрам між иншими від Головного Видїлу „Просьвіти" у Львові і від д. Костя Панківского. По торжестві відкритя відбув ся концерт. На вступі промовив п. Ємець, вказуючи на невсипущу працю „Просьвіти" на галицкій Українї, яка нинї вже може повеличати ся успіхами своєї працї і відродженя українського громадянства на просьвітнім і економічнім поли. Музикальні точки концерту переплїтано декламациями. При мануйлівскій „Про-

---

Але его розумне лице зраджувало енерґію і самопочутє. Всї присутні низько кланяли ся і відступали назад, аби єму зробити дорогу.

— Пан Люї де Ляваль? — спитав задержуючи ся передо мною і мірив мене своїми хорошими сїрими очима від стіп до голови.

Я поклонив ся трохи зимно, бо так як і мій отець мав я відразу до того сьвященика-відступника і віроломного політика. Однако его гладке і вічливе поведенє розоружили мене.

— Вашого свояка, Рогана, знав я дуже добре — сказав. — Ми були шкільними товаришами і оба великі урвителї, тодї, коли на сьвітї було ще веселїйше як нинї. І з вашим стриєм, кардиналом де Ляваль, я в великій дружбі. Отже хочете вступити в службу цїсаря?

— Я в тім намірі приїхав з Анґлії.

— Аби зараз на початку зазнати такої пригоди. Менї вже о всім донесли. Отже коли знаєте, які небезпечности грозять цїсареви, будете тим ревнійше єму служити. Де тепер перебуває ваш вуйко, Шарль Бернак?

— На замку Ґробоа.

— Знаєте его близше?

— Вчера пізнав я его перший раз.

— Він віддав цїсареви дуже добрі услуги, але... але... — він нахилив ся до мого уха — ви чей виберете собі инше поле для своєї дїяльности.

Легко поклонившись, він обернув ся і поштильгукав ся в другий конець павільону.

— Друже — відозвав ся гузар коло мене — ви без сумнїву призначені до чогось великого. Талейран на приязні слова і поклони дуже скупий; він знає також, звідки вітер віє. Я буду ще здаєть ся просити вашої ласки, коли схочу довести до капітана підчас анґлїйского походу. Ах, рада воєнна скінчила ся.

З протилежних дверий вийшло кількох панів в темносинїх сурдутах. На вилогах виднїло золоте листє дубини як відзнака достоїньства маршалка. Всї, крім одного, мали ледве більше як по сорок лїт. В инших арміях мусїв би не один мати щастє, колиб був в тім віцї командантом полку, але безнастанні війни і система Наполеона при обсаджуваню найвисших становиц в своїм войску менше зважати на лїта служби, як на спосібности своїх офіцирів, давали можність добрим воякам незвичайно скоро іти в гору. Маршалки утворили малий кружок для себе і живо та свобідно розмавляли.

— Належите до доброї родини? — спитав мій товариш.

— Я близько посвояченний з Роганами і Монморенсі. [1])

— Я пізнав то з вашої розмови з Талейраном. Але вас здивує тепер той новий дух, який запанував у Францїї. Колишні ремісники і гандлярі держать тепер найвисші державні уряди. Один з тих достойників був кельнером, другий пачкарем, третий боднарем, а четвертий лякерником. То ремесла, якими займали ся приміром такий Мюра, Массена, Ней і Лян.

Мене цїкавило пізнати тих високопоставлених мужів, хоч як прикрі були для мене, аристократа, спомини, які їх імена викликували в моїй души і тому попросив я офіцира, аби показав менї найславнїйших з них.

— Ах, тут в тій комнатї тілько славних людий, а до того богато молодших офіцирів, котрі ще більше обіцюють. Там на право стоїть Ней.

Славний маршалок з своїм короткостриженим червоним волосєм і широкими лицевими кістьми, нагадував менї одного анґлїйского циркового борбника, котрого я десь дачив.

— Ми називаємо его Червоним Петром, або Червоним левом — сказав гузар. — Кажуть, що він найхоробрійший чоловік в цїлім войску. Хоч я не можу сказати, аби він був хоробрійший від неодного иншого, котрого би я міг назвати. Без сумнїву він і знаменитий вожд.

— А той ґенерал побіч него? — спитав я. — Чому він так перекривив голову.

— То ґенерал Лян. Він одержав під Сен Жан д'Арк постріл в шию, від того держить так перехилену голову. Лян є Ґасконець, так як я і о скілько менї здаєть, ся оправдує дечим їх славу говірких і незгідливих людий. Усьміхаєте ся, пане де Ляваль?

— Зовсїм нї — сказав я.

— Менї здавало ся, що ви найшли в моїй бесїдї щось сьмішного. А може ви уважаєте Ґасконцїв справдї незгідливими? А я вам кажу, що Ґасконцї найлагіднїйші люди у Францїї — за то постою, коли хочете, в який небудь спосіб. Впрочім Лян геройский чоловік; часом може трохи за горячий. Побіч него там стоїть Ожеро.

Ожеро! Герой з під Кастілїоне! Одиноку нагоду, де Наполеонови не дописав дух і серце, він використав, аби здобути собі безсмертну славу. Він лїпше надавав ся на поле битви, як на двір. З своїм баранячим лицем і червоним як у пияка носом виглядав помимо золотого ковнїра не лїпше як який старий, сердитий вояк, яких можна стрітити в кождій касарни. Єго іменовано маршалком вже в пізнїйшім віцї і тому то пізне іменованє не могло вже змінити его поведеня. Все полишив ся капралем в маршалківскім уніформі.

(Дальше буде).

[1]) Одні з перших шляхотских родів у Францїї.

сьвіті“ оснував ся аматорский кружок, який дав вже 7 вистав, які приносять веденний дохід і стягають людий навіть з других сіл. Читальня купила також скіоптікон і кліші.

— **В Раві руській** відбудуть ся в понеділок 13 лютого о 2-ій год. по полудни в льокали „Бесіди“ (Стара Школа) загальні збори філії „Сільского Господаря“. На порядку дневнім стоять слідуючі справи: 1. Справоздане уступаючого Виділу. — 2. Вибір голови і нового Виділу. — 3. Зголошеня членів на ґрис з задаткованем тогож. — 4. Відчит о користях годівлі поправних рас худоби і які раси у нас вказані. — 5. Вписи нових членів. — З Виділу філії „Сільский Господар“ в Раві руській. — *А. Галька, А. Гриневецкий.*

— **Дрібні вісти.** По вчерашнім морозі нині трохи попустило і термометр вказував рано 9 степ. Цельзия морозу. За то мело зрана страшенно снігом і аж около полудня вітер трохи ослаб. — Міністерство просьвіти уділило стипендиї професорови станиславівскої рускої ґімназиї др. Іванови Демянчукови на висші студиї з области клясичної фільольоґії. Др. Демянчук виїхав на піврічні студиї до Берлина. — Концесию на нову аптику одержав маґістер фармациї Іван Лопатиньский у Львові за Городецкою рогачкою. — Рух особовий на шляху Ходорів-Стрий заведено нині на ново. — Поготівля ратункова подала вчера від рана до 4 год. по пол. поміч в 160 случаях відмороженя. Найбільше осіб зголосило ся з відмороженими ушами. — Вість о віднайденю вкрадених в Ченстохові дорогоцінности з чудотворної ікони П. Д. М. показала ся безосновною. Той, що дав о тім знати, єсть чоловіком хорим на умі. — В міскій різници придержано буланого коня, котрий туди заблукав ся. Властитель може там собі єго відобрати. — В пристани в Реці (Фіюме) скотили ся до моря три ваґони з набором 300 метр. сотнарів цукру. Шкода єсть значна. Робітники добувають останки цукру.

— **Приготовленя до Шевченкового сьвята в Києві.** П. Гетманьчук пише в київскій „Раді“: Як лиш стало відомо, що начальник південно-західного краю дав дозвіл на уладжене Шевченкового сьвята, київский „Український Клюб“ взяв ся за орґанізацию сеї справи. Скликано кілька разів старшину та членів Клюбу і вкупі порішено подбати про те, щоби сьвято було як найкрасше, щоб у ньому взяли участь видатнійші представники українского громадяньства з усеї України, а до участи в концерті постановлено запросити красші співочі і артистичні сили. Для виконаня всеї складної роботи по впорядкованю сего сьвята постановлено з'орґанізувати кілька комісий, а кермувати всею справою мають кілька членів старшини Клюбу вкупі з запрошеними особами в числі 9 душ. В сей час досить жваво йде орґанізацийна робота. Вже склали ся й працюють чотири комісиї: артистична, академічна, художня і господарско-адміністративна. Артистична комісия веде справу великого концерту, що має відбувати ся в оперному городскому театрі дня 28-го (ст. ст.) лютого. На сьому концерті має виступати величезний хор та орхестра з кантатою М. Лисенка: „Вють пороги“. Хор сей складати-меть ся з мужеского та жіночого оперного хору а також великого хору київских студентів. Всїх виконавців у кантаті буде до 300 душ. На концерті виступить ще великий хор львів. товариства „Боян“. Крім хорових точок „Львів. Бояна“ та студент. хору виступлять ще солїсти. Запрошено до участи в концерті славного артиста Українця Ол. Мишуґу, артиста великого московского імператорского театру д. І. Алчевского, артистку тогож театру п. Балановску і п. Цибущенка, драматичного артиста з Одеси д. Багрова і відомого Київлянам артиста Цесевича, а також кількох видатнійших місцевих артистів. Відповідь про згоду одержано вже від д. Ол. Мишуґи. Коли всї запрошені артисти возьмуть участь в концерті, то можна сподівати ся, що він буде надзвичайно гарний і величний.

Академічна комісия дбає про впорядковане 27 лютого (ст. ст.) торжественної Академії. Академія має відбути ся в томуж таки оперному театрі. Запрошено до читаня рефератів на Академії такі особи: Професора львівского університету М. Грушевского, голову українського клюбу в австрийскім парляменті д. Романчука, послів до австр. парляменту Е. Олесницкого та Л. Цегельского, професора львів. унів. Колесу, приватного доцента Ол. Грушевского, С. Шелухина (Одеса), доктора історії Ол. Єфименкову (Петербург), професора Д. Еварницкого (Катеринослав), Ів. Стешенка (Київ), Г. Александровского (Київ). Після рефератів на Академії має бути „Слава Шевченкови“, будуть привіти від гостий з України, з Росиї та зза кордону. Художня комісия дбати буде про художній бік справи. Тепер она працює над тим, щоби як найкрасше окрасити величезну салю городского театру, щоби виготовити художні проґрами для продажі на концерті і т. и. До художньої комісиї увійшло більше десяти видатних київских художників. Господарско-адміністративна комісия дбає про те, щоби забезпечити хорови львівского „Бояна“ помешканя та харчі а також завідує всїма господарско-адміністративними справами.

Старшина Клюбу в купі з запрошеними особами виробляє докладну проґраму сьвяткованя, розсилає запрошеня на концерт товариствам та окремим особам. Запросини розсилає ся не тільки до товариств славяньских народностий, але й до всяких инших. Крім сего старшина Клюбу кермує всею підготовною працею в справі майбутнього сьвяткованя.

Господарство, промисл і торговля

— **Повідомлене в справі ґрису.** Всїх, що зголосили ся до „Сїльского Господаря“ о ґрис і отруби з війскових магазинів повідомляємо, що се ґрис житний і що задатку анї кавциї за мішки до нас присилати не треба. Зголошень є дуже богато, отже не можна кождому з осібна відповідати.

Війскові маґазини у Львові, Перемишли і Ярославі будуть видавати ґрис кождого місяця аж до червня включно, а маґазин станиславівский лише в половині марта і половині мая. Не можуть отже всї зголошені одержати ґрис зараз, лиш поступенно і проте просимо всїх зголошених о терпеливість. Також не можуть дістати всї стілько, кілько би бажали, бо маємо до розділу всього на всього лиш 35 ваґонів ґрису і отрубів разом і проте стараємо ся розділити сю невелику скількість так, щоби сей ґрис дістав ся по можности до всїх повітів рускої части Галичини. Признаний ґрис є першою підмогою для наших членів. Ся підмога на початок невелика, але коли побільшить ся число членів нашого товариства і они проявлять в своїх кружках і філїях відповідну діяльність, то можна мати певність, що вже на слїдуючий рік дасть ся узискати не лиш більше ґрису але і які инші пільги.

Всїх, котрим замовлений ґрис і отруби придїлимо, повідомимо о сїм окремо і пришлемо їм відповідні вказівки. Гроші за ґрис платить ся при відборі або в маґазині (коли відбирає ся прямо з маґазину) або почтою, коли ґрис прийде зелізницею за посліплатою. В тім випадку платить ся ще на стациї за транспорт.

При розділї узгляднюємо передовсїм філії, а потім кружки поодиноких членів лиш виїмково.—

Президия краевого тов господарского „Сільский Господар“ у Львові.

Телеґрами.

Краків 8 лютого. Арештовано тут властителя склепу з модними товарами Маркуса Чоппа, єго жінку і тестя під закидом мантійского банкротства на кількадесять тисячів корон.

Льондон 8 лютого. Сеї ночи вояки полїцийні, з котрих многі були узброєні в револьвери, обступило кілька улиць в східній стороні Льондону і здавало ся, що прийде до облоги ул. Сідне. Около 3 год. рано вояків відкликано по арештованю якогось молодого Росиянина і якоїсь женщини, котрих пошукувано від кінця грудня мин. року в звязи з убийством в Гундсдіч.

Відень 8 лютого. Рада державна. Львівский суд повітовий надіслав до президиї палати письмо в справі позву пос. Брайтера за провину з § 22 зак. прас. Палата приступила до дальшої дискусиї над законом о похатництві. Промовляв насамперед міністер торговлї Вайскірхнер.

Париж 8 лютого. „Figaro“ поміщає слїдуючу депешу з Петербурга: Тон париской праси, специяльно же ґазети „Temps“ викликує тут прикре вражіне. Нові інсинуациї вимірені против францусько-росийского союза викликують занепокоєне навіть в кругах найбільше оптимістичних. Запитують, яку ціль можуть мати статї, котрі впроваджують в блуд францускую публику. Не можна піддавати сумнївови силу францусько-росийского союза, який від ряду літ так і на дальше позістає осию европейскої полїтики.

Цїна збіжа У Львові.

дня 7-го лютого:

Цїна в коронах за 50 кільо у Львові.

Пшениця . . .	10·50	до	10·70
Жито	7·10	„	7·30
Овес	7·90	„	8·10
Ячмінь пашний . .	7·50	„	7·70
Ячмінь броварний . .	7·70	„	8·70
Ріпак	—·—	„	—·—
Льнянка	—·—	„	—·—
Горох до вареня . .	9·—	„	13·—
Вика	8·50	„	8·70
Бобик	7·90	„	8·10
Гречка	—·—	„	—·—
Кукурудза нова . .	—·—	„	—·—
Хміль за 50 кільо .	—·—	„	—·—
Конюшина червона . .	75·—	„	88·—
Конюшина біла . .	105·—	„	120·—
Конюшина шведска . .	70·—	„	80·—
Тимотка	40·—	„	45·—

— **Домашна кухня.** (Як варити і печи?) Зладила Леонтина Лучаківска. Львів 1910. Накладом Миколи Заячківского. З друкарнї Івана Айхельберґера, Львів, Ринок ч. 10. — Цїна одного примірника 1 К 50 с.

— **Рускі диктати до шкільної і приватної науки.** На підставі правописних правил зладив і методичними вказівками доповнив Йосиф Танчаковский, учитель школи ім. Шашкевича. Друге поправлене і розширене видане.

За редакцию відповідає: Адам Крехowецкий.

З друкарнї В. Лозиньского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).